Ermasset

Bon dia esporlerines i esporlerins!

Com tots sabeu, just a devora de sa Fita del Ram hi ha la cova dels Ermasets.
I sabeu per què li diuen així? Perquè, aquí, hi vivim uns petits éssers molt particulars.

Molt poca gent ens ha vist: no ens agrada que mos vegin i per això, quan sentim algú aprop ens amagam!! I, darrerament, que voleu que vos digui, hi passa una gentada!

Ens caracteritzen els nostres ulls grossos per veure-hi bé a la nit, encara que hi hagi poca lluna.
I tenim unes orelles molt grosses per poder sentir tot el que passa.

Sovint, baixam al poble (però només quan fa fosca) i amb aquestes orelles, podem sentir les converses que teniu a les vostres cases: uuuui, si vos contàs tot el què sé... Però passeu pena, no surt res de les nostres boques: tot queda dins la cova dels Ermassets.

Som vegetarians i només menjam fruits i herba, i els aglans dolços ens encanten.
Tenim uns dits sobre el cap i a les orelles, per poder detectar els sostre de la cova, i així desplaçar-mos ràpidament entre els forats i foradins sense pegar una carabassotada.

Som totalment inofensius i molt bons al·lots. I som capaços de conèixer les intencions de la gent, i llegir el pensament, amb uns detectors que tenim al front i a les orelles. Entre que ho sentim tot i vos llegim el pensament, devem ser els éssers que millor coneixem a les persones que viviu a aquest fantàstic poble!

El color verdós ens caracteritza i si ens acotam entre les herbes, només se'ns veu el cap. Som semblants a una porrassa (planta de l'albó), així que si colque dia veis una porrassa que es mou, ANAU ALERTA! potser sigui un Ermasset!!

Fa molts d'anys que el club de Muntanya d'Esporles duu el nostre nom. És un gust que ens coneguin arreu de Mallorca i, fins i tot, arreu del món, perquè sempre ens deixen en molt bon lloc.

Ja duc un parell d'anys a l'entrada de l'ajuntament, observant i veient tot el que els esporlerins i esporlerines feis, i per primera vegada, me correspon donar el sus a les vostres festes. No passeu pena, festejau i festejau bé, que com he dit, els Ermassets som molt reservats i no contarem res a ningú!

Sols volem agraïr-vos la bonda que heu fet aquests mesos de confinament. Per sa Fita, hem estat molt tots sols -millor que mai!-. Però és ben vera que ara que ja estàvem acostumats a sentir passetes tot lo dia que corren i tresquen, vos hem trobat a faltar. I hem enyorat la bauxa de la cursa que cada any passa per devora ca nostra.

Ara bé, estam segurs de que si seguim fent bonda i complint amb tot el que ens diuen (i mirau que he baixat amb la mascareta amb la calor que fa), l'any que ve podrem tornar a gaudir la cursa, les excursions, les anades i vengudes amb bicicleta i tot allò que ens agradava fer amb tot el respecte per la muntanya i el seu meravellós entorn.

Au, gent d'Esporles, gaudiu amb seny, protegiu-vos i cuidau-vos molt, que vivim dies estranys i nous reptes. Els ermassets estam al vostre costat!

El Dimoni de s'Avenc

hahahaha!! Esporlerines i espolerins, ja soc aquí!

I sabeu d'on he sortit? Idò, davall el torrent d'Esporles hi ha una enorme cavitat, amb estalactites de grans dimensions.

És una cova preciosa, plena de rierols i salts d'aigua, i un llac tant gran com el camp de futbol.
I al mig del llac, hi ha una torre rodona d'uns dos pisos d'alçada, amb una única finestra al mig.
Una finestra sense persianes, ni portellons, ni vidres, de la qual surt sempre un fum groguenc.
Els que ho han vist, diuen que sempre fa olor de sofre i que a dins s'hi senten renous que escarrufen i posen la pell de gallina.

Idò dins aquesta torre, hi visc jo. No sóc un dimoni molt dolent, més bé sóc el bon al·lot. Normalment, surt els vespres de lluna fosca per fer entremaliadures i malifetes.

Sense anar més enfora i aprofitant que ja hi ha les someres (que me pensava no podrien venir), la setmana passada me'n vaig endur els picarols de dues d'elles. Ben amagats estan i ja vorem quan les hi tornaré, saps que m'agraden, els picarols per fer por!!

Si colque dia anau al carrer de s'Avenc, que se diu així perquè abans hi havia un "porrentó", que acabava amb un forat fons on ningú gosava a guaitar-hi, parau bé l'orella, perquè diuen que s'hi senten alguns gemecs i sons estranys.

Vos heu fixat que a vegades el torrent duu aigua fins un poc més envant des pont des Badaluc, i que a es Balladors ja no hi ha ni una gota? Idò això es perquè se'n va tota cap a dins s'Avenc.

Estic molt content de poder ser amb els meus companys, la dona d'aigua i l'ermasset fent el pregó d'aquestes festes de Sant Pere tant diferents, però com que nosaltres també som diferents, hi encaixam a la perfecció.

Aprofitant que ja he sortit de l'avenc, estaré tota la setmana vigilant i fent complir les normes de seguretat i higiene que són al programa de festes i qui no en faci cas, vergada al cul! Com que sóc dels dimonis bons al·lots, no m'agradaria gens haver-me d'enfadar i renyar-vos...però si ho he de fer, ho faré encantat, que per això soc un dimoni!!!

La Dona d'aigua de sa Font de Dalt

Bon dia a tots i totes!!

No sé si mai heu sentit parlar de les dones d'aigua.

Som essers fantàstics, fades poderoses i un poc bruixes!

Normalment, vivim a les cisternes, pous, aljubs o fonts on hi hagi abundància d'aigua. A Esporles, tenim la sort de tenir molts llocs d'aquests: jo visc a sa Font de Dalt de Son Tries.

Eh! A moltes de vosaltres vos tenc vistes: carregades amb barrals per venir a recollir l'aigua que raja de la font, les que veniu a fer una volta i aprofitau per seure a la taula i tocar la cara que hi ha a un dels costats, d'altres que feis una aturadeta per descansar quan pujau o baixau de l'Ermita: totes voltros m'alegrau el dia amb la vostra visita! . N'hi ha uns altres a qui no vull ni veure:

els que venen a passar una estona i deixen tota la brutor al redol de la Font: a aquests, arruix!

Si algun vespre d'estiu mirau cap a la font, a vegades es pot veure una llum resplendent abraçant les soques i voltant per amunt i per avall entre els cimals i branques dels grans plataners que hi ha.

Això passa just un instant abans de que surti a la superfície, per reunir-me a la taula de pedra amb totes les bruixes, fades i éssers fantàstics del redol, fins hi tot, es dimoni de s'Avenc que no se'n perd ni una i l'Ermasset que baixa de la seva cova.

Ens reunim cada mes per fer recompte de les coses que hem fet i que farem, de com hem de protegir i vigilar tot el que passa per la vila d'Esporles i, sobretot, per ajudar als esporlerins i esporlerines sense que ells ho sàpiguen!

Com vos podeu imaginar, jo visc gràcies a l'aigua, sense ella, ni nosaltres ni vosaltres podríem existir, per això és important què en facem un ús adequat. Malgrat hagi plogut molt aquests darrers dies, hem de fer bonda i no tudar aigua...no me faceu sortir a fer-vos encanteris de bruixa dolenta, que no m'agrada gens!

I si, no penseu que m'oblit de que ens hem de seguir rentant molt les mans perquè el coronavirus tengui més difícil infectar-mos, però ho hem de fer durant el temps recomanable i no excedir-mos!

Ja coneixeu tots els consells per estalviar aigua durant tot l'any, però deixarem a la Batlessa un recordatori perquè aquest estiu faceu bonda!